

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

28 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte
Judecători

Petru Ursache
Anatolie Țurcan
Nadejda Toma

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocata Antoci Maria în numele inculpatului Todîța Alexandru, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2017, în cauza penală privindu-l pe

*Todîța Alexandru xxxxx, născut la xx xx xxxx,
originar și domiciliat în sat. xxxx r-nul xxxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 06.12.2016 – 30.06.2017;

Instanța de apel: 01.09.2017 – 19.12.2017;

Instanța de recurs: 09.02.2018 – 28.03.2018.

Asupra admisibilității recursului în cauză, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Orhei (sediul central) din 30 iunie 2017, adoptată în conformitate cu art.364¹ Cod de procedură penală în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Todîța Alexandru a fost recunoscut vinovat și condamnat:

- în baza art.192¹ alin.(1) Cod penal la 1 (un) an închisoare;
- în baza art.27, 186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal la 1 (un) an închisoare.

Conform prevederilor art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i s-a stabilit lui Todîța Alexandru pedeapsa definitivă de 2 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art.90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 1 an.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Galescu Vladimir privind încasarea prejudiciului material a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului

despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile, iar acțiunea civilă privind încasarea prejudiciului moral a fost admisă parțial, cu dispunerea încasării de la Todîța Alexandru a sumei de 5 000 lei și a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 400 lei, celelalte capete de cerere privind recuperarea prejudiciului moral au fost respinse.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond, *în fapt*, a constatat că Todîța Alexandru la 10 octombrie 2016, aproximativ ora 18:00, urmărind scopul răpirii mijlocului de transport, fără scop de însușire, s-a urcat la volan și a răpit automobilul de model „Ford Conect”, cu numărul de înmatriculare xxxx, ce aparține cu drept de proprietate lui Galescu Vladimir, care staționa la poarta domiciliului acestuia din sat. xxxx r-nul xxxx, la volanul căruia Todîța Alexandru, s-a deplasat până la orele 19.00, când în regiunea sat. xxxx, r-nul xxxx, urmare a încălcării regulilor de circulație rutieră a comis tamponare în obstacol, deteriorând automobilul.

Tot el, la 18 octombrie 2016, aproximativ ora 22.40, prin deteriorarea geamului a pătruns pe ascuns în casa lui Hristofor Agafia, din sat. xxxx, r-nul xxxx, de unde a încercat să sustragă: un telefon mobil de model „Nokia 610” la prețul de 2000 lei, o husă pentru telefon la prețul de 120 lei, 10 bucăți de șervețele umede „Blefarette” - la prețul de 25 lei fiecare bucată, în valoare totală de 250 lei, o cutie cu vaselină cosmetică, la prețul de 10 lei, două bomboane la prețul total de 10 lei, două șurubelnițe la prețul 40 lei fiecare, în valoare totală de 80 lei, fapt prin ce putea să-i cauzeze părții vătămate Hristofor Agafia o daună considerabilă în valoare totală de 2470 lei, însă Todîța Alexandru nu și-a dus intenția până la capăt din cauze independente de voința sa, deoarece a fost surprins la locul comiterii infracțiunii de reprezentanții agenției de securitate „Bercut”.

3. Sentința a fost atacată cu apel de partea vătămată și civilă Galescu Vladimir, care a solicitat casarea acesteia, rejudicarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă mai aspră, a mai solicitat să fie admisă integral acțiunea civilă privind încasarea prejudiciului material în mărime de 74 772,85 lei și a prejudiciului moral în mărime de 50 000 lei, precum și cheltuielile de judecată în mărime de 900 lei.

În motivarea apelului a indicat că prima instanță la stabilirea pedepsei și individualizarea acesteia, nu a ținut cont de faptul că prin acțiunile inculpatului i-au fost pricinuit un prejudiciu material considerabil pe care nu mai este la moment în stare să-l recupereze cu propriile puteri, deoarece se află la o vârstă înaintată, este pensionar, primește o pensie mizeră și are grave probleme de sănătate a organelor locomotorii și practic nu mai poate să se deplaseze în mod obișnuit pentru a-și rezolva probleme cotidiene.

Consideră eronată motivarea primei instanțe, în privința acțiunii civile privind încasarea de la Todîța Alexandru a prejudiciului material cauzat prin infracțiune și a prejudiciului moral în suma de 50 000 lei, deoarece concluzia instanței potrivit căreia încasare prejudiciului moral în suma de 50 000 lei, ar fi neîntemeiată cu admiterea ei parțiale în suma de 5000 lei nu corespunde circumstanțelor cauzei și suferințelor psihologice și disconfortului emoțional și vital cauzat de către inculpat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2017, a fost admis apelul declarat, fiind casată parțial sentința, în latura civilă, și pronunțată în

această parte o nouă hotărâre, prin care s-a dispus încasarea de la Todîța Alexandru în beneficiul lui Galescu Vladimir a prejudiciului material în sumă de 74 772,85 lei.

În rest, celelalte dispoziții ale sentinței au fost menținute.

5. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a menționat, că prima instanță a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar tuturor în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Todîța Alexandru în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.192¹ alin.(1) și art.27, 186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal, în urma judecării cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală conform prevederilor art.364¹ Cod de procedură penală.

Așadar, reoferindu-se la pedeapsa stabilită inculpatului, instanța de apel a menționat că prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art.art.7, 75 Cod penal, dar și prevederilor art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, stabilind o pedeapsă în limitele prevăzute de lege.

În ședința instanței de apel, s-a stabilit indubitabil faptul că, prejudiciul material solicitat de partea vătămată în instanța de fond, în valoare de 74772,85 lei, ca cheltuieli pentru reparația automobilului accidentat, și-a găsit confirmarea prin Raportul nr.0201/17-D privind evaluarea costului pieselor de schimb și a materialelor necesare pentru reparația automobilului accidentat de model „Ford Conect”, anexat la f.d.117-132.

Reieșind din materialele cauzei rezultă că, prima instanță a admis în principiu acțiunea civilă a părții vătămate în partea recuperării prejudiciului material, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se expună instanță în ordinea procedurii civile, iar acțiunea civilă în partea recuperării prejudiciului moral a fost admisă parțial, cu dispunerea încasării de la Todîța Alexandru în beneficiul părții vătămate Galescu Vladimir a sumei de 5 000 lei și a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 400 lei.

În consecință, instanța de apel a considerat necesar a admite acțiunea civilă a părții vătămate în partea recuperării prejudiciului material, în suma de 74 772, 85 lei, care urmează a fi încasată din contul inculpatului în beneficiul părții vătămate și civile Galescu Vladimir.

Respectiv, instanța de apel a considerat că prima instanță justificat a admis parțial acțiunea civilă înaintată de partea vătămată și civilă Galescu Vladimir privind încasarea prejudiciului moral, cu dispunerea încasării de la Todîța Alexandru în beneficiul părții vătămate Galescu Vladimir a sumei de 5 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și consideră ca fiind exagerată suma solicitată de partea vătămată și civilă Galescu Vladimir, în mărime de 50 000 lei, ținând cont de practica CEDO privitor la modul de încasare a prejudiciului moral, cât și de prevederile art.1423 Cod civil, conform căruia, mărimea compensației pentru prejudiciul moral se determină de către instanța judecătorească reieșind din caracterul și gravitatea suferințelor psihice și fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate.

În speță, dauna morală se exprimă prin faptul că partea vătămată Galescu Vladimir a

suportat suferințe morale, în urma prejudiciului cauzat prin infracțiune de către inculpat or, ca urmare a acțiunilor ilegale ale inculpatului Todîța Alexandru, pe parcursul a câteva luni de zile Galescu Vladimir n-a putut să se folosească de automobilul său deteriorat.

6. Avocata Antoci Maria, acționând în numele inculpatului, a contestat decizia instanței de apel cu recurs ordinar solicitând casarea acesteia, cu menținerea sentinței.

În motivarea cererii, recurenta face trimitere la art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, specificând că instanța de apel eronat a pus la baza încasării prejudiciului material, Raportul nr.0201/17-D privind evaluarea costului pieselor de schimb și a materialelor necesare pentru reparația automobilului accidentat de model „Ford Conect”.

7. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de apărătorul inculpatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în baza materialelor din dosar, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Soluția instanței privind inadmisibilitatea recursului depus de avocata Antoci Maria în numele inculpatului se întemeiază, în drept, pe dispoziția art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, potrivit căreia instanța examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art.427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate corespunzător de către recurent. Prin urmare, recursul este declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, atunci când titularul acestuia invocă în cerere temeiuri care în mod evident nu sunt subsecvente circumstanțelor cauzei, sau când argumentele formulate de recurent sunt nefondate.

La caz, reieșind din criticele expuse de partea apărării se constată că, în esență, aceasta nu este de acord cu faptul că instanța de apel a admis solicitarea părții vătămate privind încasarea sumei de 74 772, 85 lei, pentru recuperarea prejudiciului material.

În același timp, instanța de recurs constată că, partea apărării este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele inferioare, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor reținute în sarcina inculpatului Todîța Alexandru, respectiv în această parte instanța de recurs nu se va expune.

Verificând actele cauzei, în raport cu criticele punctate în cererea de recurs, Colegiul penal ajunge la concluzia că la judecarea apelului instanța a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă, care este argumentată și corespunzătoare circumstanțelor de fapt și de drept stabilite în speța dată.

La fel, Colegiul penal evidențiază că, instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art.417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală și aceasta

cuprinde temeiurile de fapt și de drept ce au dus la adoptarea soluției expuse în pct.5 din prezenta decizie, mai mult că careva temeiuri de casare a deciziei Colegiul nu a stabilit.

Respectiv, având în vedere esența încălcării invocate de apărătorul inculpatului, subsidiar la cele consemnate în decizia instanței de apel, Colegiul penal mai menționează că, potrivit art.23 alin.(2) Cod de procedură penală, victima unei fapte, care constituie componentă de infracțiune, este în drept să ceară, în condițiile legii procesual-penale, pornirea unei cauze penale, să participe la procesul penal în calitate de parte vătămată și să-i fie reparat prejudiciul cauzat prin infracțiune.

Exercitarea acțiunii civile depinde de voința părții vătămate, care consideră că a suferit un prejudiciu în urma infracțiunii comise de inculpat. Art.219 alin.(1) Cod de procedură penală, prevede că acțiunea civilă în procesul penal poate fi intentată la cererea persoanelor fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale, morale sau, după caz, le-a fost adusă daună reputației profesionale nemijlocit prin fapta (acțiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia.

În cazul în care partea vătămată a fost recunoscută ca parte civilă și a înaintat acțiunea civilă, aceasta este soluționată de instanță în ordinea prevăzută de art.225 Cod de procedură penală.

Prin urmare, Colegiul penal se raliază statuărilor din decizia instanței de apel și susține că corect instanța, având la bază prevederile din art.219 alin.(2) pct.1), 4) Cod de procedură penală, a menționat că persoanele fizice și juridice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acțiunile interzise de legea penală pot înainta o acțiune civilă privitor la despăgubire prin restituirea în natură a obiectelor sau a contravalorii bunurilor pierdute ori nimicite în urma săvârșirii faptei interzise de legea penală, precum și repararea prejudiciului moral.

Totodată, este important de a specifica că soluția adoptată în partea prejudiciului produs prin infracțiune este motivată, și în acest sens Colegiul penal mai menționează că potrivit art.1398 alin.(1) Cod civil, cel care acționează față de altul ilicit cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

În acțiunea civilă, partea vătămată a menționat expres că, în urma acțiunilor infracționale ale inculpatului Todița Alexandru i-a fost cauzat un prejudiciu material în valoare de 74772,85 lei, care și-a găsit confirmarea prin Raportul nr.0201/17-D privind evaluarea costului pieselor de schimb și a materialelor necesare pentru reparația automobilului accidentat de model „Ford Conect”, anexat la f.d.117-132.

Acceptând examinarea cauzei penale în baza art.3641 Cod de procedură penală, inculpatul nu a supus criticilor suma despăgubirilor materiale solicitate de către partea vătămată și nici în instanța de apel nu a prezentat dovezi pentru a combate cuantumul despăgubirilor solicitate.

Reieșind din cele menționate, Colegiul penal conchide că suma de 74 772,85 lei cu titlul de prejudiciu material, este pe deplin confirmată prin raportul menționat supra prin care sa constatat cu certitudine că dauna materială cauzată este de 74 772,85 lei, iar în acest

sens nu au fost depistate careva omisiuni din partea instanței de apel ce ar permite casarea deciziei adoptate, în contextul solicitărilor înaintate.

În esență, toate cele menționate conturează convingerea fermă a Colegiului penal că instanța de apel, la judecarea cauzei, nu a admis pretinsa eroarea de drept prevăzută de pct.6) din alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, în partea soluționării acțiunii civile, ci corect a dispus încasarea din contul inculpatului în beneficiului părții vătămate a sumei de 74 772,85 lei.

Reieșind din cele consemnate mai sus, se conchide că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, hotărârea contestată fiind bazată pe motive clare și legale pe care se întemeiază soluția în latura civilă, iar din aceste considerente Colegiul penal constată că recursul ordinar urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În temeiul art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocata Antoci Maria în numele inculpatului Todița Alexandru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2017 în cauza penală privind-l pe Todița Alexandru xxxx, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 28 martie 2018.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Anatolie Țurcan

Nadejda Toma